

Galgóc és Vidéke

társadalmi és gazdasági hetilap.

Megjelen minden szombaton reggel, német és tót melléklettel.

Előfizetési ár:		Felelős szerkesztő	Előfizetési díjak, hirdetések, valamint a lap szellemi részét érdeklő közlemények, a lap szerkesztőségéhez intézendők. — Kéziratokat nem adunk vissza. — Levélre válaszolunk, ha válasz bélyeg van mellékelve.
Egész évre	10 kor.	ÁMON VILMOS	
Fél évre	5 kor.	Társzerkesztő:	
Negyed évre	2 kor. 50	H. PÁZMÁNY SÁNDOR	
Egyes szám ára 20 fillér.		Kiadótulajdonos:	
Vidéki előfizetők postaköltséget nem fizetnek.		TÖRÖK GYULA	

Emlékezés.

Tegnap pergett le száz esztendő az idő orsójáról. Tegnap volt a százszentendős évfordulója annak a napnak, hogy megpillantotta a világot egy gyenge kis csecsemő, aki már a bölcsőben együtt szunnyadott a végzet elkészített munkájával, a szabadság kivívásának szent eszméjével.

A lelkesedés lángja költözött minden melegen érző magyar ember lelkében a jubiláris nemzeti ünnepen és ország-szerte fellobogtak a hálás ünnepi mécsesek, hogy a megemlékezés szent és magasztos adóját leróják a magyarok és a szabadság lánglelkű harcosainak legnagyobb halottja iránt.

Kossuth Lajos!

Mi ez a név a magyarnak? a szabadságnak a jogegyenlőségnek, de még többnek: magának a magyarságnak, a hazaszeretetnek, megtestesült eszményképe. Meghatva, könnyárban úszva ünnepe a magyar nemzet az ő dicsőséges fiának, Magyarország kormányzójának az emlékünnepe.

Ott, a hol a magyarság eszméje elevenen lüktet, az emberek szívében;

ott, ahol az egységes magyar állam-eszme ideálján nem ütött rést semmiféle buta aspiráció; ott, ahol a rosszlelkű farizeusok nem aknázhatják ki a könnyen hívó nép áldástalan hülyeségét; ott, ahol a magyar szó szüzi tisztaságában cseng a gügyögő gyermek és agastyán ajkáról egyaránt: ott nincs egyetlen kis falu, nincs egy tanya, egy viskó, hol ne emlékeztek volna meg arról a nagy halotról, akinek szent emléke minden hazafiszívébe mélyen bevésődött.

Alig van ember e haza véráztatott földjén akinek atyja, nagatyja, vagy rokona ne heviült volna fel akkor, amidőn a magyar nemzet megrázkódott és lerázta magáról azokat a szégyenletes bilincseket a melyek rablánczba verték a szabad akaratot, szellemet és nemzeti erőt egyaránt.

Nincs család, amelyben ne akadna vértanuja a szabadságharcnak és ne volna megörökítve a hagyomány őszinte emlékében Kossuth Lajos magasztos neve.

Ő volt az, aki lelkesedéssel, a beszéd hatalmának meggyőző erejével kiragadta lethargikus álmából a nemze-

tet és még a vesztett csaták fájdalmas csapásai után is felénk fordította a hatalmas nemzetek érdeklődő tekintetét; akik megismerték, hogy a magyar nemzetben megvan az az őserő, amely előbb-utóbb hatalmassá teszi a megpróbáltatások hosszú során keresztülgázoló nemzetet.

A szabadságharc kiűzte hazájából a lelkes vezért és ő meghuzódva Itália kék ege alatt, örökké csak szeretett hazája felé tekintett és midőn az idő vasloga megörölte az erőteljes férfiú erejét; amidőn az agkor ezüst szálakkal koronázta meg a bölcs homlokot: szeme mindig a haza égboltját kereste szíve örökké a magyarok boldogságáért dobogott.

És mialatt a keserű száműzetésben élt a haza lánglelkű bajnoka, itthon szájról-szájra szállott a hagyomány és nem volt az a kis gyermek, aki nem dicsőítette volna szóban és dallban Kossuth Lajost, a magyarok ősz prófétáját.

A miénk volt ő egész életében és amikor a halál senkit nem kimélő angyala lesújtott a turini kastélyba: gyász-

A „Galgóc és Vidéke” tárczája.

A viaszkbábu.

(Onorato Fava.)

— Fordítás olaszból. —

Értékes prémfelöltöbe burkolva, széles nagy kalappal szőke fején, még egyszer megállott a nagy velencei tükör előtt, hogy még egy utolsó pillantást vehessen karcsu előkelő alakjára. Miután meggyőződött arról, hogy öltözéke minden tekintetben kifogástalan, csengő, lágy hangon átszólt a szomszéd szobába:

- Dorina, készen vagy már?
- Igen, mama.
- Akkor mehetünk.

A következő percben kinyílik az ajtó s egy nyolc éves szőke lányka toppan be. Fürtös fején gyönyörűen áll egy széles piros kalap. Érthető örömmel nézi bájos gyermekét a fiatal anya. „Milyen édes vagy ma kis leányom” szólott hozzá nevetve s szeretetteljesen simogatta rózsás orcáskáit.

— Bizony örölni fognak neked az apácák, Dorina...

- Mamám, fiatalok az apácák?
- Vannak fiatalok és öregek is. A legidősebb az apácafőnöknő, ez előtt szépen meghajtod magad. Értesz?
- Ó igen, mama.

Elindultak a közeli kolostorba. A fogadószobában egy árva lelket sem találtak, csak a lenyugvó nap küldött be a tágas ablakokon bácsúpillantásait. A falon függő

nagy fekete keresztre vetették halvány fényüket. A fehérre meszelt falak kellemetlen benyomást tettek. Görcsösen fogta össze kabátját az asszony s szerényen meghuzódva simult hozzá gyermeke. Nemsokára egy apáca jött be, utána mindjárt egy második, harmadik. Öten voltak már együtt, de egyik sem beszélt egy szót sem. Némán jártak-keltek, fekete hosszú ruháikban mindig a rácsokat mögött maradván, mely elválasztá a közönséges halandóktól valamennyiöket. Szótlanul, szinte félénken nézte a sötétruhás, sápadt képű női alakokat a gyermek. Majd kis erőmegfeszítéssel közelebb lépett és az egyik apáca előtt, a kit éppen a legidősebbnek képzelt szépen meghajolt.

A főnöknő, mert tényleg az volt, mosolyogva viszonzá a leányka üdvözlését és finom kezeit kinyújtva a rácson, megsimogatta Dorina fejecskejét. „Isten hozott mi hozzánk leánykám!”

Egy másik, sokkal fiatalabb apáca, madonnaszerű arccal, mélyen fekvő nagy szemekkel búsan nézte a szép gyermeket s mosolyogva kérdé:

- Hogy hívnak gyermekem?
- Dorina... és... téged?
- Maria Grazia. Tetszik talán nevem?
- Ó igen, nagyon szép... és te mindig itt vagy...?
- Bizony mindig, leánykám.
- ... És... sétálni soha nem mégy?
- Soha.
- Meg vagy itt elégedve?

— Nagyon meg volnék elégedve, ha mellettem lehetne mindig egy ilyen kedvesen fecsegő apróság, mint te vagy kicsikém. Itten maradnál-e nálam?

— Ó én örömmel lennék itt, de... én nem tehetem, nekem a mamánál kell maradnom.

— Látogass meg legalább gyakran kedvesem, úgy örülnék ha sokszor velem lehetnél.

— Eljövök nemsokára, Maria Grazia, ha mama elhozna újra, milyen jó lenne!

— Mielőtt elmégy, egy kis emléket is adok. nehogy elfeledd Maria Graziát.

Ezzel eltűnt egy hátsó ajtón. Rövid pár pillanat múlva ismét megjelent egy gyönyörű szép viaszkbábuval, melyet mosolyogva nyújtott a rácson át Dorinának. A gyermek örömeiben alig tudott szólni, majd mamájához futott s nevetve mutogatta. „Nézd anyám mit kaptam, milyen szép bábu! És ez igazán az egyém? Istenkém, milyen jó vagy hozzám Maria Grazia!”

A mama ezalatt fontos dolgokat beszélt meg a főnöknővel. Látszólag örültek mindketten Dorina boldogságának. Remélték, hogy most már a gyermek meg van nyerve a kolostor számára.

Rövid idő múlva elbucúztak. Az idő már későre járt. A kocsiban egymás mellett ültek szóltanul anya és gyermeke, mindegyik a saját gondolataival elfoglalva. Elmélázva kedves emlékeken, ügyet sem vetve a tova-reppenő vidékre, lakóházak, megvilágított utcákra bámult a fiatal asszony. Képzeteiben elsuhantak gazdag, előkelő kőrői, kik hódolva borulnak lábai elé, kiket boldoggá tehetne

baborult az egész nemzet és fölhangzott a kesergő dall: „Gyere haza Kossuth Lajos.“

És haza jött.

Ha élve nem is lépte át honának határait, hanem türe a hontalanság fájdalmas napjait, halálába mégis visszatért hazája földjébe.

Száz és százezer számra zarándokolt a nép az ország szívébe, hogy egy könnyecseppet hullasson a nemzet halottjának koporsójára és magával vigyen szent ereklyeképen egy parányi babért, amely a haza nagyjának szánt koszorúk ezreiből jutott.

Magasztosabb, főségeesebb és méltóságteljesebb megnyilatkozását a nemzeti gyásznak még nem látta a világ.

Gazdag és szegény, gyermek és agastyán eljöttek messze földről a nagy halottnak a végső tisztességet megadni.

Az a hatalmas gyászpompa elénkvarázsolt az emlékeket, amelyeket apáinktól gyermekkorunkban hallottunk és a tegnapi megemlékezési ünnep megkívánja, hogy átadjuk ezt a szent színhagyományt gyermekeinknek, mert a nemzetnek az a fia, aki a szabadságharc hőseinek tetteit megismeri, nem lehet hűtlen a hazához soha, de soha.

(ú. v.)

Gazdaság.

A szőlő betegségei és a védekezés. — A Nyitrai Gazdasági Egyesület tudósításai.

A szőlő termelőknek ma már annyiféle bajjal kell megküzdeniük, hogy a különböző helyeken előfordult, szörványosan jelentkező betegségekkel nem kívánunk foglalkozni és csupán csak azokra szorítokozunk, amelyek a legnagyobb mértékben megkövetelik azt, hogy a szőlősgazdák folytonos éber figyelmét lekössék.

A legnagyobb ellenség a filokszer, amelynek legelső fellépése minden szőlőterm-

léssel foglalkozó államnak nem csupán gondokat okozott, hanem kiszámíthatlan területeken teljesen kipusztította a szőlőtáblákat olyannyira: hogy a szőlősgazdák elcsüggedve a rémes pusztitástól, visszariadtak attól a sok munkától és költségtől amit a művelés megkíván és inkább olyan terményeknek adtak helyet a valamikor bőségesen termő szőlőhegyeken amelyek kevesebb költséget igényelnek.

Később a folytonos kutatások beigazolták, hogy a filokszer ellen többféle módon lehet védekezni. Kimutatták, hogy az amerikai alanyba ojtott európai szőlővesszők ellentállnak a borzasztó pusztításnak. Ennek következtében a leghíresebb szőlőtermő vidékeken általánosan az ilyen vesszőket telepítették. Ámde a tapasztalat azt mutatja, hogy bár az amerikai szőlő a filokszer kártékony hatásának nincsen kitéve, de maga a gyökér 10—15 evnél tovább nem bírja ki a talajviszonyok követelményeit, hanem ezen az időn belül megvénu, elkorhad és hasznavehetlenné válik. De még más irányban is fontos kívánivalókat hagynak az amerikai alanyba ültetett szőlővesszők, a mely hátrány leginkább a Tokaj-hegylán volt észlelhető mint olyan helyen, ahol az európai tőkékől a világ leghíresebb borát szűrték. Ott beigazolódt, hogy az amerikai tőkék nagyobb mennyiségű bort szolgáltatnak ugyan, ámde minőség tekintetében a bor nem közelítheti meg azt a hírneves italt, amely a hegyalját világhírűvé tette. Ezek mindenesetre nagy hátrányai az amerikai szőlővesszőnek, mindazonáltal hálát kell adni a gondviselésnek azért a jótéteményért, hogy ezt a mentő eszközt kezeinkbe adta, mert máskülömben a magyar bortermelés teljesen megszűnt volna.

De a tudományos kutatások más irányban is utbaigazítást adtak. Kitént ugyanis, hogy a filokszer a homoktalajon nem találja meg a szükséges életfeltételeket. Kísérleteket tettek olyan formán, hogy a filokszer által megtámadott szőlőtőkét átplántálták a homokba és arra a meglepő eredményre jutottak, hogy a pusztító állat teljesen megse-

gyetlen szava által s kiknek oldalán megelégedett örömteli élele lehetne. Ünnepeletve látta magát... előkelő társaságban, deli fiatal férj oldalán... Hiszen fiatal még ő is nagyon... és a boldogsághoz jussa van még. Korán veszté el szerető hitestársát, kinek fiatal szívét teljesen odaadta... kinek szerelme annyira boldoggá tette... Értelmetlen gyermekhang ébreszté föl álmodozásaiból. Dorinának most minden gondolata az új bábnak lón szentelve. Ölelte, csókolta s becéző szeretetteljes hangon hosszú beszédben önté ki örömet s érzelmét.

„Ne félj, kedves kis babuskám, nem leszel többé egyedül... No ne nézz reám oly szomorúan. Mindig nálam leszel. Az én szobámban alszol majd... az máttól kezdve a te szobád is ám! Világos kék virágos tapétáink vannak, fehér függönyök az ablakon. Aztán korán reggel a napocska is bekandikál... a madarak csicseregése is behallatszik ám!... Oly vigan leszünk kicsikém és ha jó leszel a kertbe is kiviszlek sétálni, pillangók után futkosni, virágokat szedni... Kapunk jó kávé, tejet, vajkenyeret... hiszen a mama olyan jó!... Ó most a te mamád s lesz. Hogyan is élhetél ott abban a csunya nagy kolostorban, olyan ijesztőek a falak... a fekete kereszt oly szomorú. Mindig oly komolyan járnak az apácák?... Ők soha nem szeretnek. Tudod miért viselnek fejkötőt, nekik nincsen hajuk és látod mamának milyen szép haja van, oly jó játszani vele...“

Szegény Maria Gazia! Nagyon beteg lehet... olyan szomorúan nézett rám, bizonyára szenved. Mikor megcsókolt, soha sem felejttem el azt a bánatos sóhajt és a bús tekintetet mintha azt akarná mondani: te boldog gyermek, nem is érted, milyen szerencsés sorsod van, van kedves othonod, jó édes anyád, a ki téged nagyon szeret, szép játékaid, sok sok örömod... Feszült figyelemmel hallgatta gyermeke értelmes szavait a szép fiatal özvegy. Végig futotta a hideg. Mind jobban betemetkezett vastag bundájába. Valamitől megijedt. Egyszerre lelkifurdalások gyötörték, már csak azon gondolat fölött is, mely néhány másodperc előtt egész lényét elfoglalta. Soha, soha! Igazán jó-anya ilyenre nem is gondolhat!... Önző asszonyi hiuság volt az az egész, odaadni egy bájos, kedves gyermeket idegenbe, elzárni komor falak közé mikor egy olyan fiatal virágszál ott biztosan elhervadna, kiszáradna, tönkremenne.

Keserű megbánást érzett lelke mélyén. Félve pillantott a mit sem sejtő ártatlan gyermekre, keserves zokogásban fogta ölelő karjaiba s erősen szorítá kebléhez, mindig jobban és jobban, attól tartva, hogy még csak ugyan kiragadják karjai közül egyetlen magzatát. Majd szenvedélyesen csókolta, égő csókjaival borította Dorina kedves arcocskáit szüntelenül, sokáig, az igazi anya teljes odaadásával és mérhetetlen szerelmével... Fordította: Remaris-

misült a nem konvenió talajban. Ennek a fölfedezésnek eredménye után óriási arányokban mutatkozik a Duna — Tisza közötti rengeteg szőlőterületeken, ahol a lakóság nagy része ma már úgyszólván csupán a szőlőtermelésnek él és rendkívül értékesnek tartja azokat a területeket, amelyek még néhány évtized előtt úgyszólván semmi hasznót sem hajtottak.

Végül még a szénkének az, amelylyel biztosan védekezhetünk a filokszer pusztításai ellen, de minthogy a térszűke nem engedi, hogy jelen alkalommal erre is kiterjeszkedjünk, a legközelebbi alkalommal tüzetesen foglalkozunk a szénkének használatának módjával is.

A Nyitrai Gazdasági Egyesület a pozsonyi cs. és kir. 5. hadtest hadbiztosságától vett hirdetemény alapján felhívja a termelőket és vállalkozókat az ez évi kétszersült gyártásához szükséges buzaliszt szállítására.

A katona igazgatás — kétszersült gyártás céljából — tisztasúly 1030 métermázsza buza-sütőlisztet — a budapesti gőzmalmok 3-ik mustrája szerint — vásárol. Az illető írásbeli egy konona bélyeggel ellátott eladási ajánlatok f. évi szept. 25-ike d. e. 10 óráig a pozsonyi cs. és kir. 5. hadtest hadbiztosságához beküldendők. A megvásárolt buzaliszt leszállítandó: a) A pozsonyi katona-élelmező raktárba: 1902. október közepén 350 mtm. 1902 november közepén 280 mtm. b) A komáromi katona élelmező raktárba: 1902 október közepén 250 mtm. 1902 november közepén 150 mtm. A fizetés az átvevő katona élelmező-részéről kamat levonat nélkül akadálytalan átvétel után azonnal történik. Az ajánlott lisztből mintaként és pedig: 1 legalább 20 kg-nyi lepecsételt zsák és 1 legalább 1 kg-nyi lepecsételt zsák és 1 100 g-nyi csomagocska küldendő. 14 napnál rövidebb időre lekötött és a fent elősoroltakról eltérő kikötéseket tartalmazó ajánlatok figyelembe nem vétetnek. Figyelmen kívül hagyatnak továbbá az utólagosan, vagy távirati uton beküldött ajánlatok is. Az írásbeli ajánlatok a borítékon határozottan, mint olyanok megjelölendők. A közelebbi a vételre vonatkozó feltételek a pozsonyi és komáromi cs. és kir. élelmezőraktárnál lévő f. évi aug. hó 27-éről kelt szokványfüzetben találhatók. Az ajánlatok feletti elhatározás a cs. és kir. közös hadügyminisztériumnak van fentartva. A m. kir. pozsonyi IV. honvéd kerületi parancsnokságtól vett hirdetemény kapcsán felhívjuk a termelőket s községet, az alább megnevezett állomásokon elhelyezett m. kir. honvédsapatok élelmi szükségleteinek biztosítása végett tartandó ajánlati tárgyalásokra. A biztosítási tárgyalás tartatik: 1902. évi október hó 1-én d. e. 10 órakor: Pozsonyban, 6-án Tatán, 7-én Nyitrán, 9-én Léván, 13-án Rózsahegyen, 15-én Besztercebányán, 20-án B-Gyarmaton, 21-én Jolován, 23-án Érsekújvárt. Az ajánlatra vonatkozó bővebb fölvilágosítással készséggel szolgál a Nyitrai Gazdasági Egyesület titkári hivatala, ahol az ajánlati hirdetemény is teljes szövegében megtekinthető. A m. kir. 6. honvéd huszár ezred pótlovazó biztossága felhívja a tenyésztők és lótulajdonosok figyelmét f. évi szept. hó 27-én délelőtt 9 órakor Érsekújvárott tartandó pótlovak-vásárra, Felhívatnak tehát mindazon tenyésztők és lótulajdonosok, kik háttas szolgálatra alkalmas lovakat eladni kívánják, hogy azokat a fentnevezett napon és helyen megjelenő pótlovazó biztosságnak az illető község ház előtt bemutassák. A megkívánt lókellékek a következők: szá-

bályos és kitartást ígérő testalkat. ép láb, könnyű térfogó mazgás, élénk véralkat, a 4. évtől a 8-ik évig terjedő kor és 158—166 czmnyi mogasság. A megvásárolt lovak a pótlovazó bizottság által azonnal a helyszínen készpénzben kifizetnek és átvétetnek. A lótenyésztők és lótulajdonosok egyúttal figyelmeztetnek, hogy eladott lovaikat a tartásra való kiadáskor az erre nézve meghatározott feltételek mellett, mint vállalkozók visszavehetik és a tartásra kivett lovak 5 évi kitünő tartás után korlátlan tulajdonukba mennek át, vagy pedig 600 koronáért a kincstár részére visszavásároltatnak — ama kötelezettséggel, hogy ugyanama vállalkozó a visszavásárolt lovat — tartásra ugyanazon feltételek mellett — ismét kiveszi. A komáromi cs. és kir. katonai élelmezési raktár kezelő bizottságától vett érteistés alapján tudatjuk a gazdaközönsséggel, hogy a cs. és kir. katonai élelmezési raktár 1902. évi szept. havában gabona-termelőktől, gazdasági egyesületektől 400 tonna rozst és 1200 tonna zabot vásárol. Szóbeli felvilágosítás a cs. és kir. katonai élelmezési raktár irodájában Komáromban, hétköznapokon a hivatalos órák alatt (d. e. 8—12 ig) adatik.

Tarka krónika a hétről.

A vitás tengerszem immár oda van ítélve Galiciának. A magyar bíróság tagjai a mi részünkre szavaztak ugyan, de a könnyen beszerezhető okmányok nem állottak rendelkezésül és így a bíróság tulajdonképpen nem is ítélkezett jogi alapokon, hanem Winkler elnök, miután döntési jogával élhetett és az egyik fél bizonyítékait sem találta elegetőnek, mint svájci honpolgár figyelembe vette az oro- és hidrográfiai körülményeket, amelyeknek alapján esakis Galicia javára dönthetett. Sokan ugyan reménykednek még abban, hogy az ügy ma sínes véglegesen elintézve, amde a legnagyobb optimizmusmal sem lehet arra számítani, hogy a tenger vitás szeme a választott bíróság határozatával szemben még valaha felénk fordítsa kacér tekintetét.

Az a fényes kíséret, amely ünneppé varázsolta a kis Sasvár környékét, a koronás fő és fenséges vendége távozásával szintén elvonult a próbaháború színhelyéről. Sok dicséretet kaptak a kimerült katonák és az a dicséret a legnagyobb boldogsággal töltötte el a büszke hadfiakat. Vármegyénk vezetői oly ügyesen végezték a rájuk bízott munkát, hogy a fogadtatás a legmagasabb elismerésben részesült és az ittartózkodás kedves emléket hagyott a fenséges vendégekben.

Általános sajnálatot kelt minden hol az, hogy Mándy Lajos miniszteri tanácsos lemondott, annál is inkább, mert a vasútügyekben tapasztaltabb és járatosabb ember egyáltalán nincs Mándynál. Ő felsége a távozó tanácsosnak odaadó működéséért a legmagasabb elismerését fejezte ki.

Hétfőn nyitották meg azt a bámulatosan jól sikerült műkiállítást, amelyet az orvosszövetség a műcsarnok helyiségeiben rendezett az orvosok özvegyei és árváinak javára. A műcsarnok tizenegy termében milliókat érő műkincseket hordott össze a jótékonyosság, hogy a kincseket kamatoztatva enyhülést nyújtson azoknak az elhagyottaknak, akik az emberiség legnagyobb jótévőinek a viszsamaradt gyászolói. Nem is volt még ilyen látogatott és gazdag kiállítása a fővárosnak. A külföldi művészek Rembrandt, Van Dyck, Rubenz, Velazquez, Teniers. Claesz, Palmie, Titore, Favretto, Pointer, Brown, Schram, Segantini, Luigo Nono és még mások által vannak képviselve; míg a magyar művészek

képei között ott látjuk: Munkácsy, Benczur, Székely Bertalan, Barabás, Telepy, Keleti, Szinnyey—Merse, br. Mednyánszky, Bihary, Vágó Pál, Margittay, Pálik, Vastag Géza, Fényes Adolf, Ujváry, Horovitz, Szenes, Greuss, Vastag György, Tornay, Eisenhut, Szlányi, Bruck, Vaszary, Mészöly, Tölgyessy, Böhm, Molnár, Katona, Zichy Mihály, Neogrady, Mendlik, László Fülöp, Spányik, Olgyay és még számos előkelő művész munkáit.

Ritka falu van az egész országban, ahol a nép ne ünnepelné Kossuth Lajos születésének 100 éves évfordulóját. Mindenhol, ahol a magyarság érzését még nem támadták meg a párt vagy vallási érdekek, vagy ahol a nemzetiségi ágensek nem tudtak konkolyt hinteni a hiszékeny nép lelkébe, nemzeti ünnepnek tekintik a szept. 19-ét. A főváros valamint az egész ország társaskörei e nap tiszteletére ünnepélyeket rendeztek.

A pozsonyi orsz. II. mezőgazdasági kiállítás látogatottsága a legnagyobb mértékben kielégíti a rendezőség legvérmesebb reményeit is. Habár az élő állatok kiállítása már bevégeződött, mégis folyton érkeznek az ország különböző részeiből csoportosan látogatók, akik valamennyien az elragadtatás hangján emlékeznek meg a látottakról.

A bécsi Freudenauban szép napok kedveznek a szeptemberi lóversenyeknek. A magyar lovak — mint rendszeren — úgy most is sorra viszik el az első díjakat, de a totalizátor vajmi ritkán ad meglepetésszerű osztalékokat, mert a bécsi metting alatt csaknem kizárólag a papírfornák érvényesülnek.

A képviselőház a jövő hét folyamán már teljesen beköltözik új otthonába. Ma kezdték meg az elnöki iroda átköltöztetését, amely néhány nap alatt bevégeződik. Ezután még csak a hazugyi iroda fölszerelésének az átszállítása van hátra, a mellyel még a jövő hét végén elkészülnek és akkor az új palota teljesen berendezve várja a képviselőket.

Gr. Keglevich intendáns lemondása még mindezekig nem került elintézés alá. Szinte komikus ez a huza-vona. A hivatalos körök annak idején minden lehető eszközt felhasználáltak arra, hogy az intendáns működésében gáncsoskodhassanak és most, mikor az megunva a sok szekaturát, beadta lemondását, mégis huzzák-halasztyák az ügyet, a mely pedig az Operaház működésének csak hátrányára történik.

Még alig feleltük el a német lapok egyik pletykáját, már ismét egy ujjal állanak elő és a jól értesültet játszva tudomásul adják, hogy Vilmos trónörökös már a legközelebbi jövőben jegyet vált Alice hercegnővel, Albany hercegnő leányával. A hír valószínűleg onnan ered, mert a hercegisasszony különös kedveltje a császárnének és mert az utóbbi időben sokat tartózkodik a potsdammi új palotában. Ez természetesen nem elegendő ok az eljegyzés híresztelésére; de amikor a közönség szenzációt, a lapok pedig a közönség örömet keresik... hamarosan fontossá válik minden vekélyesség és a végén kikerül belőle egy kihízott hírlapi kacsa.

HIREK.

Kossuth Lajos.

1802—1902.

Galgóc, szept. 19.

„Bölcsőben ringatták az' az űriást is,
A ki századunkkal együtt született,
A ki mint nap kelt föl s napként áldozik le,
A ki e hazára legtöbb fényt velett.“

Ábrányi Emil.

... És megújul az eposzi kor dicsősége. Nemzet egyeteme, mely izzó szavára állt talpra egykor, borúl most le szent emléke előtt.

Milliók szive dobban ma egybe, s milliók lelke ég az érzésben, hogy Kossuth Lajos halhatatlan emlékét dicsőítse.

Nem csak ma: örökre! Mert se elmulás, se idő, se „kegyes“ hatalom nem rabolhatja el tőlünk. Első disze léssen ő minden igaz magyarnak, s az ő emléke él milliók lelkében mindenkoron!

... A magyar nemzet megváltója volt Kossuth Lajos. Az ő szavára kelt fel sirjából a halott magyar. A min a férfi bánatos kebellet tépelődött, s az ifju szive tüzes szenvedélyvel lelkesedett: ő valósította meg ez előtt *ötvennégy esztendővel*. Akiknek szivében visszavert a hazafiak sajtó fájdalma, a jobbagység panaszos kiáltása: ő tette szabaddá a földet, letépve az elnyomott gondolatról a rablánczokat.

Történelmünk forduló pontja: Kossuth Lajos. Letéteményese a nagy korszaknak, mely a maga kristálylencsében összegyűjtötte a multnak minden dicsőségét, minden erényét és beleszórtá e sugarakat az eljövendő századokba. Az átalakulást az ő hatalmas akaratereje juttatta diadalra. S minő gyors és fenséges átalakulás volt az!

A szabaddá lett gondolat valósággyá váltott minden kigondolható szabadságot. A kiváltságokról maga a kiváltságos osztály mondott le, önként külső erőszak és belső nyomás nélkül. A kiváltság helyébe, mely az igaztalanság elemeiből alakul, a jog lépett, melynek főeleme az igazság. A nemzeti test negyvenezer családból állott, de a jogegyenlőség egyszerre 13 millió tagot vett fel a nemzet kebelébe. Az urak és jobbagyok nemzetéből így lett polgárnemzetté a magyar s a szabaddá lett ige így nyitotta meg a nemzet előtt a szabad életnek összes erőforrásait.

Ezt Kossuth Lajosnak köszönhetjük!

De nem ment ez vérkereszttség nélkül. Kardnak kellett leutni, hogy megtudják mindenütt: mi a jog és a szabadság. A nemzet türelme haragra lobbant, s a bús harag aczéljával sújtott le a gonoszságra; pozdorjává zúzta az ellene emelt bástyákat, megtánczoltatta szent területe fölött askalódó szörnyű örvény karikákat, s bömbölő dörgéssel rohanva végig mezőn és síkon: megsemmisítéssel fenyegetett minden árulót.

Aztán egyszerre csak elnémult minden... A magyar szabadságharc leveretett.

Mégis mindhiába! A hősök vére, a szenvedők könnyei megáztatták az áldott magyar földet s újra kikelt a szabadság. A élettáját szentségtörő kezek hiába illették, kivirágzott még a bitófa is: áldassék érte a népek nagy Istene.

Győzedelmeskedett ismét Kossuth Lajos szelleme, s újra a régi nagy, hatalmas Hungária lett az új Magyarország. Az idők bűbajos forrásában új alakot ölt a hős, hanem a szive a régi maradt. De megaczelosodott a történelem viharaiban. Hogy elbirja a témérdek idők érzéseit, az ősök hősiességét, a multak büszkeségét, a jövő reményeit.

... És megújul az eposzi kor dicsősége. Nemzet egyeteme, mely izzó szavára állt talpra egykor, borúl most le szent emléke előtt.

Nemcsak most: örökre! Mert se elmulás, se idő, se „kegyes“ hatalom nem rabolhatja el tőlünk. Első disze léssen ő minden igaz magyarnak, s az ő emléke él milliók keblében mindenkoron!

—tz.—

(A király adományai.) A király a sasvári hadgyakorlások alkalmával dr. Kramolin Viktor főispán útján a sasvári szegényeknek 1000 koronát, a sasvári önkéntes tűzoltó-egyesületnek 600 koronát, a nyitrai önkéntes tűzoltó-egyesületnek pedig 400 koronát adományozott magánpénztárából.

(A német trónörökös a főispánnak és az alispánnak.) A királygyakorlatok utolsó előtti napján *Frigyes* Vilmos német trónörökös megbízásából Bülow őrnagy, német katonai attasé meglátogatta dr. *Kromolin* Viktor főispánt és átadta neki Vilmos trónörökös ajándékát: a trónörökösnek koronával díszített, aranykeretbe foglalt és sajátkezű aláírásával ellátott arcképét. Az attasé e szavakkal adta át az ajándékot:

Ő feleége különös meglepedése és kegye jeléül az itteni szép napok emlékére.

Bülow fél óránál tovább időzött a főispánnal, mialatt többször kifejezést adott a németeknek Magyarország és a magyarok iránt érzett rokorszenvének és elítélőleg nyilatkozott az alldéutsch törekvésekről. A német trónörökös hasonló arcképpel tüntette ki *Markhot* Gyula vármegyei alispánt is.

(Igazságügyi kinevezés.) A m. kir. igazságügyminiszter *Rosner* Miksa soproni kir. orsz. fegyintézetet díjnokot a lipótvári kir. orsz. fegyintézetbe a XI. fizetési osztály 3. fokozatába való sorozás mellett egyelőre ideiglenes minőségben tisztii irnokká nevezte ki.

(Halálozás.) *Lázár* Lajos állami polgári iskolai igazgató feleségét, szül. *Kocsondi* Vilma úrnót súlyos vesztéséig érte: édes atyja *Kocsondi* József év lelkész-tartó f. hó 12-én, életének 60 ik évében Orosházán elhalálozott. A boldogult négy évtizeden át működött fáradhatlan buzgalommal a tanügyi pályán, s e téren el nem muló érdemeket szerzett magának. Temetése amelyre az igazgató családostól Orosházára utazott, f. hó 14-én délután 3 órakor ment végbe nagy részvét mellett. — Áldás poraira!

(Szerkesztőségünk köréből.) *Gelenczey Mihály* János helybeli állami polgári iskolai tanár, aki Nyitra megye hivatalos közlönyét hosszú éveken át szerkesztette, e héttel lapunk szerkesztőségi tagjai közé lépett be. Szinte fölöslegesnek tartjuk fölemlíteni, hogy a gyakorlott tollú újságírótól sok érdekes cikket fog részesülni lapunk olvasókörzönésége.

(Galgóczi község 1903 évi költségelölirányzata.) *Kiadások:* a) Mult évi hátralékok 72947 kor. 22 fill. b) közigazgatási kiadások 68092 kor. 80 fill. c) belrendőris közbiztonsági kiadások 11004 kor. 80 fill. d) földbirtokosokat érdeklő kiadások 970 kor. e) hitfelekezeti szolgálmányok 1096 kor. f) községi közmunkát terhelő kiadások 2100 kor. g) Vármegyei pótdadók 2054 kor. h) átfutó kiadások 2000 kor. Összesen 160254 kor. 82 fill. *Bevételek:* a) Mult évi maradványok 83042 kor. 82 fill. b) törzsvagyoni jövedelmek 17226 kor. 56 fill. c) illetékek, hozzájárulások és egyéb rendes jövedelmek 24341 kor. d) községi közmunka 2100 kor. e) rendkívüli bevételek 250 kor. f) Átfutó bevételek 2000 kor. Összesen 129960 kor. 38 fill. Hiány 30294 kor. 44 fill. Ezen hiány fedezendő lesz. Összes adónemek után kivetendő 48%, csupán a földadó után kivetendő 10%, a pótdadómentesek adója után kivetendő 3,32% pótdadóval és kéményenként beszedendő 80, 68 illetve 40 fillér kéményseprési díjakkal. Galgóczi, 1902. szept. 10. *Szabolcs* jegyző.

(Kossuth emléke a helybeli polgári iskolában.) *Kossuth* Lajos születésének százéves fordulóját a helybeli állami polgári iskola tanári testülete és növendékei kegyeletes módon ünnepelték meg. A megemlékezés napján, f. hó 19-én délután 10 órakor, az ifjuság az ünnepély helyére gyülekezett, ahol a Hymnus elnekelése vezette be a műsort, s *Lázár* Lajos igazgató tartott gyönyörű ünnepi megnyitó beszédet. Emelkedett szellemű alkalmi beszédet *Jankura* Béla tanár mondott, míg *Jeszenszky* Etelka polg. isk.

tanárnó ünnepi szavalati előadással gyönyörködtette meg a hallgatóságot. Az ünnepélyt a Szózat elnekelése fejezte be.

(A galgóczi izr. hitközség Kossuth emlékének.) Ama hideg közönyt, mely városunk *Kossuth* Lajos századik születése napján tanusít, megszakítja a galgóczi izraelita hitközség kegyelete, melylyel e nagy napot a szombat ünnepi csendjében megünnepelni óhajtja. Ez alkalomból ugyanis a hitközség főabbija, *Rosenfeld* József magyar nyelvű ünnepi szónoklatot mond s imát az Egek urához a nagy férfi emléke és lelki üdvéért. Az ünnepély szeptember 20-án d. e. fél 11 órakor fog megtartatni.

(A Kossuth ünnep és Galgóczi városa.) Galgóczi városa csak méltó akart lenni magához, amidőn Magyarország városait nem követte abban a hazafias példában, hogy leírja a kegyelet háláját — habár szerényke módon is — Kossuth Lajos nagy szelleme iránt. Bővebben nem szóink most a dologhoz s ezuttal csak ezt a megjegyzést tesszük: O tempore, o mores! . . .

(Szinészeti Nyitrán.) Amint halljuk, *Nádasy* pécsi szinigazgató társulata csak az 1903. év február hónap közepe táján érkezik Nyitrára, hogy megkezdje az előadásokat. E hirt nem valami kedvezően fogadhatják a nyitraiak, mert tudvalevő, hogy ők nyakig szeretnek az élvezetben járni, s így a december és január hónapok tovaröppenéséért aligha fogja kárpótolni a pusztá kávéházi lumpolás.

(Esküdt Galgóczirol.) A nyitrai kir. törvényszék területére ujabban Galgócziól *Szivos* Gyula sorsoltatott ki esküdtnek.

(A F. M. K. E. gyűjtők.) Hónapokkal ezelőtt nagy lármát csaptak egyesek a F. M. K. E. gyűjtők miatt, azzal vádolván a gyárat, hogy Ausztriában készített gyártmányait. Ebben az ügyben most hozták meg az ítéletet, amely szerint nemcsak a vád alaptalansága mondatott ki, de egyben a vádoló *Klein* Márkus is elmarasztaltatott az okozott költségek megfizetésében. Most, hogy tisztult a helyzet nyugodt lélekkel vásárolhatunk F. M. K. E. gyűjtőt, annyival is inkább, mert ez az összes forgalomban levő gyártmányok között a legjobb. Másfelől meg hazafias missiót is teljesítünk ezzel, miután a F. M. K. E. gyűjtők gyára a tiszta jövedelemből öt százalékot juttat kulturális célokra.

(A nyitrai Kossuth ünnep.) A nyitrai Kossuth ünnepnek első része, a város kivilágítása és térzene a városház és a vármegyeház előtti téren, a lakosság óriási lelkesedése mellett folyt le f. hó 19-én. Ma délután 3 órakor a Kossuth-téren lesz ünnepély, s ezt megelőzőleg a városházán diszközgyűlés tartatik.

(A rendőrség akcióba lép.) Sokszor lehet a lapokban találkozni ezzel az újságírói szállóigével: »A hir megerősítésre szorul.« Épp ilyen megerősítésre szorítókozó hir az is, hogy a galgóczi városi rendőrség akcióba lép s a többek között végét akarja vetni annak a garázdálkodásoknak, a melyet vásárnap esténként a részeg legények csoportjai Galgóczi város utcáin elkövetnek. — Vagy nem jó az ördögöt a falra festeni? . . .

(Nem sikerült marhavásár.) A galgóczi f. hó 18-iki marhavásár sikertelenséget hozott. És pedig azért, mivel a szomszédjársókban uralgó járványos száj- és körmfajás miatt nem is tartatott meg. A felhajtott lovak iránt is lanyha érdeklődés mutatkozott, ami nem a legjobb jel közgazdasági viszonyainkra nézve.

(A Pesti Hirlap naptára az eddiginél diszesebb kiállításban, jobb képekkel és a legváltozatosabb tartalommal jelenik meg de-

czemberben, mint a Pesti Hirlap előfizetőinek karácsonyi ajándéka. Amit azért ajánlunk t. olvasóink figyelmébe, mert az új előfizetők csak úgy kaphatják meg a Pesti Hirlap ajándék-naptárát, ha már októbertől kezdve előfizetnek. A naptár pedig azért beesebb minden egyéb könyvajándéknál, mert egész éven át hasznát lehet venni; szép irodalmi része nagy irodalmi besssel fog birni, azonkívül számos közérdeklő cikket fog tartalmazni. Van a Pesti Hirlapnak egyéb kedvezménye is előfizetői részére s ez a *Divat Szalón* című szép kiállítás, praktikus szerkesztett divatközlöny, melyet a Pesti Hirlap előfizetői negyedévi 2 korona csekély díjért rendelhetnek meg. A Pesti Hirlap ma a legfüggetlenebb és legszókimondóbb újság, mely nem á! egyetlen párt szolgálatában sem, mint a többi napilapok. Ugy politikai, mint szép irodalmi munkatársai a legkiválóbb publicistái és irodalmi erőik, kinek sorából legyen elég kiemelnünk a következőket: *Mikszáth* Kálmán, *Tóth* Béla, *Andor*, *Bede* Jób, *Kóbor* Tamás, dr. *Vázsonyi* Vilmos, dr. *Matlekovits* Sándor, *Busbach* Péter, *Murai* Károly, gr. *Vay* Sándor, *Tömörkény* István *Homok* (Cserzy Mihály,) b. *Jósika* Kálmán, *Kézdi* Kovács László, *Ego*, *Lux* Terka, *Szentmiklóssy* Gyula, *Szabóné* *Nogál* Janka, *Abonyi* Árpád, *Zempléni* Árpád, stb. Bár a Pesti Hirlap naponkint a legnagyobb terjedelemben jelenik meg (mindennap 20-24 vasárnapokon és ünnepeken 36-40 oldal), előfizetése ára mégis csak 7 korona negyedévre s a divatszálónnal együtt 9 korona, mely a kiadóhivatalhoz (Budapest, V., *Váci-körut* 78) küldendő.

(A ki nem védekezik az nem szüretel.) A szőlő óidium betegsége ellen egyetlen biztos határu szer a dr. *Aschenbrandt*-féle kénpor. Leszállított ára Budapesten: 50 kilogrammos zsákokban á kilogramm 46 fillér; 10 és 5 kilogrammos zsákokban á kilogramm 50 fillér. Használata olcsóbb, mert kevesebb kell belőle; biztosabb, mert a lombra tapad, a szél le nem fujja; ajánlatosabb — mert a mustot nem bűdösíti — mint a tiszta kénpor, vagy kénmáj. A szőlő érését sietteti, a termés minőségét javítja, Ott a hol eddig peronospora nem jelentkezett még az idén ott a rézkénpor egyttal a peronospora ellen is mentesíti a szőlőt s így a harmadik permetezés elmaradhat. Ez pedig lényeges költségmegtakarítás. Számos magyar gazda bizonyítványa kívánatra megküldetik. Megrendeléseket elfogad a „Magyar Mezőgazdák Szövetkezete“ Budapest, V., *Alkotmány-utca* 31. sz. Megrendeléseket elfogadnak a vidéki megbizottak is. A por kapható: *Wertheimer Ignác*-nál és *Vomberg István*-nál Galgóczi.

(Fényképészeti műterem Nyitrán.) *Kallós* Dezső fényképész, külföldi tanulmányi utazásának befejeztével megyénk székhelyén már két éve produkálja a legjobban sikerült műveket. Modern berendezésű fényterme méltó a pártolásra.

CSARNOK.

Én édes gyermekem.

Irta: *Gombás* Lajos.

(Folytatás.)

A lemondáshoz éppen olyan nagy lelki erő szükséges, mint a legnagyobb vágy elérhetéséhez. S így azért remélj mindig észszel, gyermekem, hogy a keserű calódás pillanatában elég lelki erőd legyen az önmegadásra.

Arany János a gyermek és szivárvány című allegóriájában gyönyörűen jellemzi az ember elérhetlen vágyait, midőn azt mondja:

•Vágyaid elérhetetlen
Tartományba vonzanak
Az, mi után futsz epedve
Csalfa, tünde fényalak.◀

Tehát mindazon vágyak, édes gyermekem, melyek a józan ész szerint tehetségünk felett állanak, oly elérhetetlen ábrándképek, melyekkel, ha sokáig foglalkozunk, egyensúlyát vesztí lelkünk csendes nyugalma és boldogságunk sem jó többé vissza.

Reményleni olyant, amely a lehetetlenséggel határos, nem csak nem jó, de többnyire veszélyes is szokott lenni. Egy embert ismertem édes gyermekem, a kit egyedüli törekvése a meggazdagodás nagyon is kétséges ösvénye felé vezetett. Gazdag ember akart lenni mindenáron. Ámde nem gondolt arra, hogy addig mennyi nehézségeket kell leküzdeni tudni, míg a meggazdagodás biztos révébe eljuthat. Számolt, tervezgetett, meg újra számolt, míg egyszer agyának idegrendszere felmondta a szolgálatot és ekkor bekövetkezett az a szomorú állapot, hogy megőrült.

Egy másik embert ismertem, kinek az volt a legnagyobb szerencsétlensége, hogy mindent vakon remélt; s meghalt anélkül, hogy egyetlen legkisebb reményét megvalósítani tudta volna.

Számtalan ilyen, s ehhez hasonló példát találsz az életben gyermekem, amin te is okulhatsz. Mert habár — Vertán szerint — a remény az emberi nem mankója, mi fentartja őt; de az az egy mégis bizonyos, hogy ha egyedül e mankón kellene járnunk, végre elfelejtőnk a menést, ami nélkül pedig nagyon elmaradnánk az óriási emberforgatagban.

Am ha lépést akarunk tartani azokkal, akik a kitűzött célt elérni óhajtják, annyi időre sem lehet megállanunk, hogy fáradt testünket egy perczig megpihentessük. Mert minden elvesztett percz egy újabb reményt kelt a bizonytalanság iránt; s ez a sok remény takarja el aztán az utunkban levő akadályokat, hogy ne láthassuk előre a bekövetkezendő csalódást.

És ez így van jól, gyermekem. Mert hiszen, ha előre látnók a bekövetkezendő veszélyt, mely a távolban levő örömeinket fogja romba dönteni; ha tudnók előre, hogy elesünk a jövő boldogságáért küzdött harcban, s jutalmunk a szenvedések hosszú láncolata lesz. — vajjon akadna-e ember, a ki a bizonytalanság utain elindulva, hogy lelkének szomját az élet üdítő forrásánál lelohaszsa? Bizony nagyon kevés!

Dehát, bármily bizonytalan legyen is az az ut, mely kitűzött céled felé vezet gyermekem, azért ne csüggedj. Nem kell mindjárt a nehézség kezdeténél már lemondanod valamely kétségesen elérhető dologról; hanem kitartással küzdj érte tovább, minden rendelkezésedre álló tisztességes eszközzel. S ha eléred a kitűzött célt, melyhez annyi megpróbáltatásokon keresztül jutottál, látni fogod, hogy csak annak van előttünk igazi nagy bece, mihez a legnagyobb küzdelem árán juthattunk.

Bárki mondhatná, hogy itellenmondásba jöttem önmagammal, mert hiszen az előbb azt fejtegettem, hogy a lemondás: erény; és most mégis a kitartó küzdelemre serkeintelek.

Igaz, a lemondás: az erény. Mert ha lelkünket valamely elérhetetlen dolgok megközelíthetőségének vágyai uralkodják, miáltal lelkünk mintegy veszélyeztetve látjuk; s ha ezen elérhetetlen dolgok megközelíthetőségének vágyairól lemondani birunk: az erény. Éppen oly nagy erény az is, midőn az ember

nem tekinti a vég fejleményét, hanem lelki megnyugvással bátran küzd célja eléréseért.

A létért való küzdelem hevében azért sohasem szabad az embernek bátorsága és kitartása tudatában bizonyost kívánni — mert ekkor leginkább csalódik.

Pedig lásd, édes gyermekem, míg az egyik ember bizalommal remél, addig a másik remény nélkül bizonyost kíván. S vajjon miért? Azért mert föltételezi önmagáról, hogy bármily nagy is a küzdelem melylyel szembe kell szállnia, annak ellenállásához megkívántató erő birtokában van; — pedig dehogy! A természet, vagy emberi erő sohasem győzedelmeskedhetik az isteni erő felett; a remény pedig isteni erő, mely azt adatott nekünk, hogy az élet viszontagságai között el ne csüggedjünk.

(Folyt. köv.)

Hirdetések.

4717/902 tkv.

Hirdetmény.

Kis-Báb, Nagy-Báb, Románfalva és Pusztakürth községek telekkönyvi betétei az 1886. XXIX. t. cz. 1889. XXXVIII. és az 1891. évi XVI. t. cz. értelmében elkészítetvén, a nyilvánosságának átadatván ez azzal a felszólítással tétetik közzé:

1. hogy mindazok kik az 1886. XXIX. t. cz. 15. és 17. §§-ai alapján — ideértve e §§-nak az 1889. XXXVIII. t. cz. 5. és 6. §§-aiban és az 1891. XVI. t. cz. 15. §-a A pontjában foglalt kiegészítéseit is — valamint az 1889. XXXVIII. t. cz. 7. §-a és az 1891. XVI. t. cz. 15. §-a b. 6. pontja alapján eszközölt bejegyzések érvénytelenségét kimutathatják, evégből törlési keresetüket, azok pedig a kik valamely teherrel átvitelének az 1886. XXIX. t. cz. 22. §-a illetve az 1889. XXXVIII. t. cz. 15. §-a alapján való mellőzést megtámadni kívánják e végből keresetüket hat hónap alatt, vagyis az 1903. évi március hó 15-ig bezárólag a telekkönyvi hatósághoz nyújtsák be, mert az ezen meg nem hosszabbítható záros határidő eltelte után indított törlési kereset annak a harmadik személynek a ki időközben nyilvánkönyvi jogot szerzett, hátrányára nem szolgálhat;

2. hogy mindazok a kik az 1886. XXIX. t. cz. 16. és 18. §§-ainak eseteiben — ideértve az utóbbi §-nak az 1889. XXXVIII. t. cz. 5. és 6. §§-aiban foglalt kiegészítéseit is — a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzése ellenében ellentmondással élni kívánnak, írásbeli ellentmondásukat hat hónap alatt vagyis az 1903. évi március hó 15. napjáig bezárólag a telekkönyvi hatósághoz benyújtsák, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő eltelte után ellentmondásuk többé figyelembe vétetni nem fog;

3. hogy mindazok a kik az 1. és 2. pontban körülírt esetekben kívül a betétek tartalma által előbb nyert nyilvánkönyvi jogokat bármily irányban sértve vélik — ide értve azokat is a kik a tulajdonjog arányának az 1889. XXXVIII. t. cz. 16. §-a alapján történt bejegyzését serelmesnek találják, — e tekintetben felszólalásukat tartalmazó kérvényüket a telekkönyvi hatósághoz hat hónap alatt vagyis 1903. évi március 15. napjáig bezárólag nyújtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő elmulta után a betétek tartalmát csak a törvény rendes útján és csak az időközben nyilvánkönyvi jogokat szerzett harmadik személyek jogainak sérelme nélkül támadhatják meg;

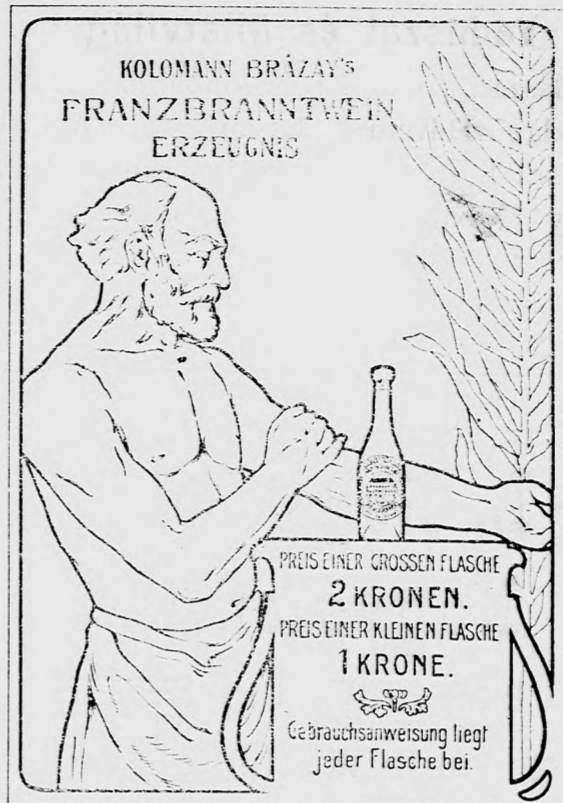
4. minthogy a községbeli 827—875 helyrajzi számú ingatlanokra vonatkozólag a telekkönyvi betétek szerkesztése tárgyában a kir. igazságügy miniszter 4202/901. szám alatt az 1889. XXXVIII. t. cz. 35. §. 5. pontjában nyert felhatalmazás alapján elrendelte, hogy azokkal a telekkönyvi birtokrészletekkel ne azok a kataszteri birtokrészletek, a melyek azoknak a helyrajzilag megfordított sorrendben felvett és számozott telekkönyvi térkép szerint megfelelnek, hanem azok azonosítandók, melyek nekik a helyes sorrendnek megfelelően létezett birtokállapotok szerint a telekkönyvi birtokrészleteket képviselik és a betéttérvek ezen azonosítás alapján készitendők a birtokrészletekre bejegyzett nyilvánkönyvi terhek pedig a betétek szerkesztésekor azokra a részletekre viendők át, melyek az illető tulajdonos részére a helyesbítőleg fogantatott azonosításhoz képest jegyeztettek be; — ennél fogva mindazok a telekkönyvi érdekeltek, a kik a telekkönyvi betéteknek ekként történt szerkesztése által nyilvánkönyvi jogokat bármily tekintetben sértve vélik, ezennel felszólítatnak, hogy e részben felszólalásukat a telekkönyvi hatósághoz intézve 6 hónap alatt szintén adják be, mivel ellenesetben az említett bejegyzés véglegesnek tekintetvén, a betétek ebbeli tartalma csak a 3. pontban meghatározott módon és az ugyanott megállapított jogkövetkezményekkel megtámadható.

Együttal figyelmeztetnek azok a felek, a ktk a betétek szerkesztésére kiküldött bizottságnak eredeti okiratokat adtak át, — hogy a mennyiben azokhoz egyszersmind egyszerű másolatokat is csatoltak, vagy ilyeneket pótlólag benyújtanak, az eredetieket a telekkönyvi hatóságnál átvehetik.

Galgóc, 1902. évi augusztus hó 16-án.

Sándor
kir. jbiró helyett

Turtsányi
kir. albiró.

Schieberth

Atelier Nagyszombat.

Aki művészies kivitelű képet akar, ne sajnálja a fáradságot, utazzék

Nagyszombatba
Kényelmes vasuti
összeköttetés pompás
kirándulási hely. Leg-

elegánsabb kivitelű aquarell-, kréta- és olajfestményü képeket a legutányosabb árban késziték.

10 koronás megrendelésnél fél II. oszt. menet díj megtérítési kedvezményt

* * * * *nyujtok.* * * * *

Szives látogatást kér Schieberth fényképész.

Nagyszombat. Felső-hosszú-utca 108. sz.

BIFFL JÁNOS

úri-divat-áruháza

NYITRÁN,

Vármegye-utca 13. szám.

Ajánlja a legolcsóbb árak mellett dús választékú raktárát, minden évadra divatos bel és külföldi

kalapok,
elegáns nyakkendők és
fehérneműekben.

Gyári raktár elsőrendű

cipőkben,

urak, hölgyek és gyermekek
részére.

Francia illatszerek és
szappanok, valamint
ruha, haj és fogkefék stb. stb.

Legjobb árú raktár.

Vadászat és Állatvilág.

Vadászati, zoológiai és kinológiai képes szaklap Bársony István és Fónagy József közreműködésével szerkeszti Parthay Géza. Előfizetési ára egész évre 8 kor., fél évre 4 korona. Mutatványszámokat díjtalanul küld a kiadóhivatal: Budapest, Rottenbiller-utca 30. szám.

L. Reisz Sohn, Nagyszombat.

Lederhandlung

Schuhwarenverkauf

Lager technischer Artikel

wie

Asbest & Gummi-Packungen.

Hanf & Gummischläuche

Wasserdichte Decken

in allen Dimensionen

Echt englische

Leder Kernriemen

Deckenleihansalt.

Nagy raktár kerti bútorokból és olajfestményekből.

VAJDA J.

bútorgyári raktára
NYITRA, Par-utca 2.

A n. é. bútorvásárló közönség becses figyelmébe ajánlja dús választékú, szilárd és modern stílusú

háló, ebédlő, uriszoba és szalón berendezésekből álló

bútorraktárát

ugyszintén

saját készítményű kárpitos bútorait.

Legelősebb bevásárlási forrás!

Apfel Mór

Nagyszombat, Főtér.

Ajánlja dús felszerelt

kész ruharaktárát.

Nagy választék

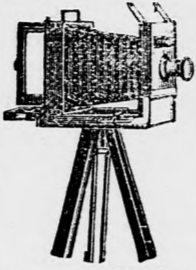
gyermek-, nő- és férfiruhákban.

Bámulatos olcsó árak!

Öltönyöket a legújabb szabás szerint saját szabóműhelyében készít.

Szárnyasaink.

Az egyedüli magyar nyelvű baromfitenyésztési képes szaklap, foglalkozik a baromfitenyésztés összes ágaival, betegségeivel és ezek gyógykezelésével. A lap az Országos Baromfitenyésztési Egyesület hivatalos közlönye és Parthay Géza igazgató szerkeszti. Előfizetési ára egész évre 8 korona, fél évre 4 korona. Mutatványszámokat szívesen küld a kiadóhivatal: Budapest, Rottenbiller-u. 30.

Fényképészeti

cikkek

legelőnyösebb beszerzési

forrása.

* * * Elsőrendű gyárakból kikerült * * * fényképező készülékeimmel működvelők is már a legelső felvételből remek * * * képeket készíthetnek. * * *

Részletes utasítást a képek előállításához ingyen és bérmentve küld

Veszprémi Samu utóda Pejtsik Károly

fényképészeti cikkek szaküzlete Budapest IV. Városház-utca 1. (Kosuth Lajos-utca sarok)

Szold Jakab

könyv- és papír-kereskedése

GALGÓCZON.

Az iskola év kezdetével ajánlja a tanuló ifjúság figyelmébe

nagy raktárát

az összes

iskolai- és

rajzszerkekből.

Iskolatáskák

mesés olcsó árban, majdnem egészen

ingyen.

Eredeti

Singer varrógépek

családi használatra * * * * *

és

a gyártás minden szakmájához.

Díjtalan oktatás a divatos műhímzés összes műszakaiból.

Elektromotorok varrógéphajtáshoz.

Singer & Co. varrógéprezsv.-társ.

Lőrinczkapu-utca 10. Pozsony Lőrinczkapu utca 10

Fióközetek: Nyitra, Megyeház-utca 15. Trencsén, Főtér 8.

Török Gyula — gyógyszerháza — Galgócson.

A 70.038/1898. jul. 19. számú miniszteri rendelet alapján mesterséges ásványvizek gyártására engedélyt nyertem, minei folytán a felsorolt ásványvizeket állandóan raktáron tartom, sőt orvosi rendelés alapján bármilyen összetételű gyógyvizet is előállítok. Minthogy a mesterséges ásványvíz gyártása az országos vegyvizsgáló intézet elemzése alapján történik s a hatóság állandó felügyelete alatt áll, megbízhatóság tekintetében még a friss töltésű ásványvízzel is bármely szempontból versenyezhet és e mellett fél áron kapható.

Az ásványvíz vegytani elnevezése	A természetes gyógyforrás neve	A term. ásv. víz literenként	A mest. ásv. víz literenként	A természetes ásványvíz ára	Mesterséges ásványvíz ára
Keserű sós ásványvíz	Hunyady János forrás	1.00	1.00	50 fillér	50 fillér
Konyhasós égvényes glaubersós ásványvíz	Karlsbader Sprudel. Mühl u. Schlossbrunn	1.00	1.00	80 fillér	40 fillér
Egvényes sós vasas glaubersós ásványvíz	Marienbader Kreuz und Ferdinandsbrunn	0,75	1.00	60 fillér	36 fillér
Egvényes vasmentes lithion savanyú víz	Salvator	1.00	1.00	52 fillér	26 fillér
" "	"	0,50	0,50	36 fillér	20 fillér
Egvényes konyhasós ásványvíz	Selters	1.00	1.00	76 fillér	40 fillér
" "	"	0,50	0,50	50 fillér	26 fillér
Legtiszább égvényes savanyú víz	Gieshübler	1.00	1.00	56 fillér	30 fillér
" "	"	0,50	0,50	40 fillér	20 fillér

Minden tőlem vásárolt ásványvíz üveget visszaveszek és pedig 1 l.-ért 6 fillért, 0,50 l.-ért 4 fillért fizetek.

Nyom. Szold Jakabnál, Galgócson.

Slovenská príloha ku tidenne vychádzajúcemu časopisu „Galgóc és vidéke“

Košítuje 2 fillér.

Trpačenie.

Spoločnosť a celí spoločenski život snád nikdi ne citil tak potrebu dajakého čuda, dajakého povzbudena, ktoré bi rozvazalo naše púta, ktoré bi oživilo naše strnute údi, bi nás jako ze spánku prebudilo, bi sme sa po niečom začali do práce narodnej puštat.

V devatnástem století žijeme, tak sa zdá že jako kedbi klesali sili naše, tak sa zdá že jako kedbi sme boli ustalí, jako kedbi sme boli na mori narodného života v malém hajovci aj veslo zložili,

Žiadna žiara, žiadna hviezda, žiaden blesk nám neukazuje kade máme kráčať na poli života narodného, ba čo viacej keď jeden druhí pár krokov napreduje zavistlive. lahtikárske sebecke ruki ho z trhnu do bahma darebnosti v ktorej sa sami trpačia.

Apoštolov! apoštolov bi bolo zapotreba ktorí bez sebeckosťi, neustále, nehľadiac ani pravo ani lavo oduševnene bi hlásali hlučne cieľ cesti života narodného, plamennim kocarom bi rubali darebákov, ničemnikov, ktorich povinnosť bi bola narodné myšlienki prevádzat, ktorí ale len vivinovaníu narodnému v ceste stoja a to jak platení a madom krmení trupí.

Naše společenstvie ale driema, ža-

lujeme, nariekáme, v reči, v speve ano aj pri zábave horčíme, že není to tak jak to boli indi, ináč bi to malo biť, ale že bi sa našli mužovie čo bi to „indi“ začali, „čo bi to malo biť“ ukázali nato není človeka. Každí bi rád z misi jedol, drobit nechce nikto.

Robotník ze zavretu pastu hreší klenie všetko a každého, nenávidí všetko a každého.

Prostredna trieda ľudí je vicifruvané žebrectvo, len na oko ukazuje v opravde už ani ne jestvuje.

Cvičena trieda ludu je mocná ale nema sposobu k vedenu.

Bohači žijú v dobrobitu na svojich zlatom striebrom naplnenich mechoch sedá nestaraju sa o nikoho. A aj načo? — ved oni maju všeho dost,

Kto vždi mad požíva ten nevie čo je ocet. A naopak,

Darmo sa priáznime z človečenstvom, není v nas človečenstva jedna iskra. Či je to človečenstvo keď sa len o seba o svoj dobrobit staráme, inše, jako spolubližni, vlast, národ, to su len myšlienki ktore su čo do reči pekne ale na kuchinu ne nesu ništ. Boli časi kde človeka spoločenske, hmotne, mravné, politické otázky zamestnávali. Dnes horí že ti, necitíme pohnutia nad ničim

Narodné ciele neznáme a neznajúc

jich, proti nám neprátelia v našej vlasti v našich stoliciach vnašich obcach ano v našich domoch proti nám jed sičia a úkladi zavadzaju a mi ne držime za potrebi ani sa ohnat, že bi sme jich jako neprijemnych komárov odehnali, tim menej z prstom roztláčili.

Egerské vitazné panie Perényki Zrinyi Iloni dnes nejestvuju, ale jeich potomkovia su panie a panni ktoré pred zrkadlami sa sami sebe pačia, nikto sa ani predpokladat neopovaži že bi uherské panie na tom stupni usilovnosti stáli, kde volakedi stáli v rade pracovníkov narodnich.

Maličkich národov ženi vedu oduševnene narodné pohibi, visoko dvihnuti prapor oduševnuje celé národí; keď ale pozreme na ženi uherské, nevdo ja sa vidre vzdich, keď bi že ženi naše uherské tam stáli v rade pracovníkov narodnich kde volakedi, žebi na šlachetnich prsách uherskich žien prekvitali uherské troj barevné mašle, bi uherské ženi boli apoštolmi uherskéj spisbi a literatúri.

Mi, málo je nás, z nadšením srdcom obekávame ten zázrak, ano ba pevne úfame verime, že Boh uhróv, ktorí cez tisíc liet nás jak svoj vivoleni národ opatruval, aj čulajšiem trpačnem čase nás neopusti a vzbudí muža ktorí z apoštolsku horlivostu nás k účinkov plnému životu prebudí. *Pázmány.*

Poklad povedačiek uhersko narodnich.

Dla: Tóth Béla z uherského.

Mátyáš král a Koložvárski richtár.

Mátyáš král išol ráz do Erdélyu, odtrhol sa od vojska a vešol do Koložváru, kde sa prechadzal po meste. Potom vešol do jednej jatki a tam si sadol, ponevác inej práce nemal. Jeden richtár bival na právo jatki, ktorí moc dreva dal ponosit a porubat z chudobnim ludom, ktorich na ulici videl, každí mosel ist rubat a nosit drevo, plat ale zato nedostal. Tak našol jeden sluha aj Mátyáša a hovorí mu:

Pod aj ti stím hlapkim nosom, nos drevo.

Odpovie Mátyáš král:

Čo dostanem zato?

Hovorí sluha:

Tu máš, a stím ho ovalil spalicu po chrbáte a hnal ho do domu, kde drevo mal nosit. Keď tam prišol, vidí richtára spodepretu hlavu sedet.

Hovorí mu král:

Čo mi dáš keď pomôžem drevo nosit do dvora tvojho?

Odpovie richtár.

Odnese sa ti lenoch, lebo porád ti ošvetli chrbet.

A Mátyáš mosel nosit drevo. Na tri polienka ale z červenu kriedu napisal meno svoje, potom odošol do mesta Gyalu ku svojmu vojsku. Na tretí den zas sa vrátil do Koložváru. Keď sa už tam pár dni zabavil dal povolat richtára ku sebe, Richtár sa predstavil a on sa vipitoval, čo je noveho v meste, čo su není chudobni prenasledovani?

Hovorí richtár:

Pod ochranu tvoju pokoj užívame a chudobni nemaju suženi.

Hovorí král k sluhom svojim.

Nech idu drabantí a rozhádzu to drevo na richtárovom dvore, tam naidu tri polienka, na ktorich je moje meno napisane z červenu kriedu, doneste ich sem. Potom pochitajte sluhov richtárovich a dovedte ich sem,

Drabantí tak učinili, rozhadzali drevo, a našli polienka na ktorich meno bolo napisane.

Král hovorí richtárovi:

Kde si vzal drevo toto?

Richtár prelaknutí hovorí:

Skrz chudobnich som dal ho ponosit.

Hovorí král:

Kto ho porubal?

Richtár čučal, vtedí král hovorí:

Povedz.

Richtár odpovie:

Chudobni ho porubali.

Hovorí král:

Kdo ho ponosil do dvora? — a obrátil sa ku jednému sluhovi a hovorí mu:

Loter! pozri nos moj, či je hladki? Loter! ešte aj čul ma boli chrbet od uderov tvojich.

A hovorí pánom:

Pozrite na surovost tuto.

A porozprával im čo sa sním stalo.

Potom ale hovorí richtárovi:

Ti falešni richtáru, za darebáka si ma držal, a keď som plat pital za robotu, chcel si mi chrbát natret s palicu. Toto drevo som musel já ponosit nuter:

Hen vidíš pismo moje, nemožeš ništ tajit. Mi ne zato sme zverili chudobnich na vás, abi ste ich mali za otrokov, oni su není vaší poddani, lež všetca ste moji poddani. ponevác ale oni nevladu tak zrozumom, na vas sme ich zverili, abi vám boli ku pomoci pri prácach vašich. Ani zemanom sme nedali chudobnich za otrokov len zem sme im darovali za vitastvo jeich, abi sa živili snej, tak tež aj chudobni. A jak chudobni dan platá im za užívání ról a služa im, tak aj zemani su povinni starat sa o nich a ochraňovat ich.

Potom zas dál hovorí richtárovi:

Ti falešni a nemilosrdni richtáru, ponevác tuto surovost si preukázal proti chudobnim a na vidom oči si ich okrádal, na šibenicí bi si mal viset, ale nechcem tu hanbu

Bitka v Sedmohradsku.

Pamati hodnu udalost vám rozpovím, čitatelia z dejin uherských, ktera sa prihodila tam v utešených krajoch Sedmohradska, podľa rieki Maroš rozprestirajúcej sv rovnini, na ktorej moc rázi vitaznu vojnu hrali naši predkovia . . .

Riditeľ Sedmohradska v roku 1479-tem Báthory Štefan bol vtom roku. Turci — keď už mnoho krajov z pustošili — číhali na Sedmohradsko, a aj Ali, turecki baša ze stolisíc vojákmi vrúsil úter, pustošil, z krvu a slzama preival cele okolie až po Gyula-Fehérvár.

Báthory Štefan, tento ctihodni a verni vlastenec, vichirni vitaz, nebol v stave tomuto ohromnemu vojsku vihnut. a veru ani nebol vstave smín na suboj sa pustit, lebo nemal na pohotove tolko vojska: jedná jedina jeho úfnosť bola ale, že Kíniži Pál správca zámku Temesvár, keď sa o jeho prednasleduvávi dozvie, iste muna pomoc prinde; — a hnet aj posla zasla ku nemu, lebo kde sa zjavil Kíniži, tam galiba bola z nepratelom.

Tento Kíniži Pál, — bol sin jedneho mlinára, — ktoreho Matej král skrz jeho ohromnu silu zal do svojho vojska, kde sa tak viznačil nije len z jeho silu ale aj z jeho spravdivu dušu, že ostal riditeľ celeho banátu.

Báthory povolal teda svojho práteľa na pomoc, a tak isto rátať na neho, že na den virátal jeho prichod, a podľa tohoto zaridil celi plán vojni, povolajúc pod svoju zástavu z celeho okola jedneho každého verneho vlastenca . . . . .

Toho roku 13-ho októbra bol veľmi utešení jasenni den. Cele okolie, jak postribernene sa belilo od babských — let (pavučini,) na ktore bola usádlena ranejša rosa. Spokojnosť a blahobit sa zdál prebivat v šade. —

Báthory v čas ráno dal svatu omšu slúžiť, na ktorej sa všetci zúčastnili. Po tomto jednomu každému vojákovi rozkázal, bi si na vlasti mojej, zato na tretí den hlavu ti vezmu. Teba ale Loter, hovori sluhovi, ponevadž si tak trápil chudobných a mna si bez príčiny uderil na tretí den odrezana bude tvoja prava ruka a tak budeš obesení na šibenicu.

Druhemu sluhovi ale hovorí:

Teba ale, ktorí prehánáš chudobných, na tretí den ta vipalicuju, z mesta ta vizenu a hovorim ti id mi skrajini mojej, lebo keď ta tu uvidi niekdo s mojich ľudí, na šibenicu obesení budeš.

A tak sa stalo, jako hovoril.

Mátyášov nos.

Mátyáš král mal dost veľkí nos. Ráz ale skoro zle pochodil práve zato, že veľkí nos mal.

Jedno veľke mesto chcel zaujat a abi viskumat mohol toto mesto zakradol sa nuter. Volakdo ale ho uzrel a hnet vidani bol rozkaz, abi príbráne nebol vipusteni Mátyáš.

Mátyáš sa dozvediac o tom, za hornáka sa obliekol a jedno koleso posatuval pred seba a tak utekal za nim ven z mesta.

Stražnik vidiac, jak sa ponáhlá hornák skolesom, nemohol sa zdržat, abi ho neoslovil.

Taki nos máš jak Mátyáš král a stim mu posadil jednu na chrbat.

Král prijal špás, až potom sa zasmál, keď už ven bol zbráni.

Mohli hľadať potom Mátyáša vnútri.

jednu hrstku zema vzal k sebe, že bi nezabudol v bitke, že v srdci jeho je zložená budúcnosť vlasti, a keď spadne bi z radosti pamatal, že za milu vlast teče krv jeho.

Vernosti prissahi zložili do rúk Báthoryho, že lebo pemežu neprátela, lebp zahinu šetci v obrane vlasti. Rozvinuli zástavi a hlasno kričali tri rázi »Ježiš!«, — a ešte ani po tretí ráz nevikrikli, keď Ali baša ze svojim vojskom spuštať sa z brehov od Alvincu na rovinu. Tri rázi bolo jeho vojsko vatše, jak Báthoryho. Tricattisic uherských zajatich viedol na retazách tento nemilosrdni Ali, ktorých pod silnu strážu zanechal na zadku.

Báthory medzi tim do porádku postavil svoje vojsko. Ledva ale prišol z jedneho kraja ku druhemu, keď na lavem boku postaveni sási nečakajuc rozkaz vrhli sa na turkov. Roskaz vidal teda aj Báthory, bi sa trubi a bubne ozvali na znak počatku vojni. V tom okamihu sa mu ale kon potknul a on spadnul dole. Veľkí strach prešol vojakov, lebo toto za nešťastie držali. Báthory ale ich šetkích stim utišil, že povedal »kteri za Boha a za vlast bojuju, pretich su neni zle znaki, lebo tich osud je v rukách Pána,« a vitahnuc šablu on sám viedol vojsko na suboj z turkom.

Uherski vitazi tak z ohromnu silu sa vrhli na turka, že tichto dva-tri prve radi už mrtvi ležali pod kopitami uherských vitazov koni, — ale čo chosna, keď na miesto tichto dva rázi tolko turkov bolo v tom okamihu tam. A za jednu hodinku nebolo viac porádku ani v jednom vojsku, kde kerí kereho chiti tam sa biju, hnet tu videt zástavu uhersku hnet zas turkovu, na znak kde kteri bojuju. Len to bola otázka, kteri skor zahinu, ale uherské vojsko bolo male, tak mosi zahinut.

Báthory dostal už šiestu ranu, aj kona mu prepichli, a on spadol do prachu. Pri nom strašna bitka stála, uhri, turci na hromadu padaju knemu, a smrtelni spánek jeho oči tež obklučuje.

V tomto strašnem okamihu zaznie hlas trúb a bubnov v boku turka, a videt prichod Kínižiho z jeho vichirnymi vitazi. Už dávno počuli že stoji bitka, a ponáhlali sa bi ne zmeškali.

Kíniži do obidvoch rúk zal šablu, a na pravo, na lavo udeluje neprátelovi smrt. V šade hľadá Báthoryho, jeho meno volá. V prostriedku stoji ešte vždí veľká bitka, a on citi že tam mosi bit. Kíniži si cestu prerube až do prostriedka, a na jeho silni hlas pozdvihne sa z pod mrtvých Báthory. V šade veľka radost nastane. Vikrikuju »Báthori žije« — »Kíniži je tu,« — a len malu hodinku trva ešte bitka, po tomto už len utekajúci a prenasleduvani neprátel je viden.

Turecke vojsko, na korist nechajuc v šetko — uteka, kade len utekat može. . . . .

Slnko už zachadza.

Ostatne paprškele jeho stich kteri sa ešte ráno im tešili osem tisíc uhrov, dve tisíc sásov, a tricát tisíc turkov viac nevida. —

Vizvánie.

Všech přátelov chudodného ludu, všech opravdivich vlastencov uherských uctive vizíváme bi naše novinky, které uhersko vlasteneckém smere na zeslúchtenie spoločonskeho života, na rozšírenie pravého hospodarenia a na popravu stavu remeselníkov a robotníkov sa namahaju, čo v najširších kráľoch rozširovali a stimto nás vnašom namaháni podporovali.

Mi bez všetkého zisku usilujeme sa vitknuti ciel dosahnút čo sa nám ale zaiste len s podporu obecnostvá može podario.

Predplatna cena je :

na celi rok 10 korún

„ pol roka 5 „

„ štvrt „ 2 kor. 50 fill.

Sama sloaenska priloha po 2 fillére sa predáva.

Predplatki maju sa poslat na počtovej poukažke „Galgóc és Vidéke“ kiadóhivatal Galgóczon.

Správí a dopisi vďačne prijímáme a aj v novinách zdelíme.

Novini naše z vďačnosťou zdelá z vidieku zaslané dopisi jestli také pre všeobecné a spoločenské zaujmi sa hodé.

Vďačne prijímeme aj ponosi žalobi spoločenských zaujmov take aj zdelíme keď z oboch strán o veci sa presvedčíme.

V súdnych záležitostách na kolko to zákon povoli vďačne zachádzáme a na listi kterim su počtove marki pripojené z obratnu počtu odpovedáme.

Obvzlaštni vzor bereme na remeselníckí a robotníckí stav ktorých zaujmi brániť a zastávat prvu povinnosť si kládeme.

Slovenská priloha našich novin aj osobitne je k dostanu a koštuje na štvrt roka s počtu do domu 60 fill. na pól roka 1 kor. 20 fill. na celi rok 2 kor. 40 fill. Kto má čo napredaj alebo chce nečo kúpiť. tež aj oznami v našich novinách najlacnejšie zdelíme.

Chiri miestné a z okolia.

(**Jeho Jasnosť Kráľovska**) Ferencz József I. 11-ho septembra prišol do Šašváru na vojanské cvičenia, ku kterim sa vojska nesmierné množstvo z hromadžilo. Celi Šašvár sviatočni pohľad činil na človeka, bár Jeho Jasnosť kráľovska dobrotivi panovník naš uherski všetki slavnostne prijímania a pompi zakázal. Dosvečiac aj tim tak starostlivé je Jeho srdce otcovské znajuc že bi to mnoho penazi stálo, lebo bi sme sa nezdržali od najskvostnejšieho slavenia.

Fóispán, ališpán a mnoho stolicných panov tak aj Šašvárski richtár a predstavenstvo, huf ludu bolo pri prichode. Po pozdravení sa král od jednotlivých vizvedal všelija, ké veci ktoré Ho zajimali. Naš korunni princ a prusski korunni princ tiež učast beru na cvičeniách vojanských, ktoré maju trvat do 18 ho szeptembra.

(**Počasie**) sa každí den premiena že keď dnes možeme v letních šatách, zajtra aj bundu uneseme. Ale predca poznat že sa už na jesen bliži noci su studené. — Nemožeme dosti odporučat našim milim čitateľom bi veľmi pozorovali na seba a svoje zdravie lebo obvzlaštne jásen a jar mnoho ľudí do hrobu vlaší, kteri na seba ne merkuju.

(**Nemoc papulova a paprčkova**) kterej sme sa tak veľmi obávali len kde tu sa zriedka ukázala. Vrchnosti hnet naridili všelijaké prostriedki ku zamedzeniu a jako sa zda, nemoc sa vacej ne rozmaha. Aj svinska kapál prestáva. — Mnohi ludie si zákazi vrchnosti na lahko brali a lichvu prehánali po cestách a zchotári zakázaném. Jako vieme su mnoho oznámeni a prisnej pokute vo predhľadá. Dobro volnému žiadna krivda.

(**Z mnohich obci čujeme**) že hid veľmi kape. S nijako práteľi ludu už od začatku našich novin ohlasujeme proti pádu hidu prášek kteri nie len uzdravuje ale aj zdravé chráni proti onezdraveniu. Ten prášek je tak lacni že na próbu mal bi každí si ho v Apátéke pána Török Gyula v Galgócu zaopatrit